

[Holstein.]

tror roligt, jeg tør sige, at de Tanker, jeg her fremsætter som en subsidiaer forfatningsmæssig Udvej, er Tanker, som aldeles ikke mødes uden Forstaaelse eller med Fjendskab i Partiet Venstres Rækker, ligesom jeg er mig bevidst, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og adskillige af hans Kolleger i Folketinget ogsaa stiller sig villigt til denne Tanke, saa det er altsaa en Tanke, som i Virkeligheden har Rod og Jordbund i alle Rigsdagens Partier. Og skal det være, ja, lad os saa gaa den Vej, men lad os ikke fra den borgerlige Oppositions Side tolerere det forfatningsmæssige og parlamentariske Overgreb, som det er at ville knægte Landstinget ved at opløse Folketinget i Utide.

Jeg vender mig derefter til det handelspolitiske Spørgsmaal, som i de allersidste Dage har faaet en saa overordentlig Aktualitet derved, at det offentlig forkyndes i den konservative Presse — det stod i Dagbladet „Berlingske Tidende“ i Gaar —, at England kræver den gældende Valutaordning, det gældende nu vedtagne Valutaforlig, opretholdt, og at dette Forlig er de nu indledede engelske handelspolitiske Forhandlingers Forudsætning. Imod denne Fremstilling af „Berlingske Tidende“s Korrespondent vil jeg ogsaa nedlægge en skarp Protest; jeg tror, at denne Fremstilling er, som vi saa ofte før har set det, bestilt Arbejde fra den højtærede Udenrigsminister, er inspireret af hans Ønskemaal, for det er jo saaledes, som Venstres ærede Ordfører udtalte forleden, at Regeringen har udnyttet og vedbliver at udnytte den udenrigspolitiske Situation indadtil paa en mellem Partierne ikke neutral Maade.

Ved det Valutaforlig, som nu er vedtaget, er der givet Regeringen en vidtgaaende administrativ Beføjelse til at varetage, til at bestemme og beherske ikke blot som hidtil hele Landets Pengepolitik, men ogsaa den Industri- og Beskæftigelsespolitik, der skal føres her i Landet, og endelig til at bestemme og beherske administrativt i det store og hele baade Importhandelen og Eksporthandelen. Den højtærede Regering har altsaa i alt 4 Interessesyn at varetage: De pengepolitiske, kapitalpolitiske Interessesyn, Produktions- og Beskæftigelses-hensynene i den danske Industri, Importhandelens Interesser og Eksporthandelens Interesser, og hvorledes disse Hensyn skal afvejes imod hinanden, er det overladt den højtærede Regering at afgøre. Der er ganske vist fastsat visse Begrænsninger, visse Bestemmelser i Lo-

ven; der er saaledes fastsat, at Importen for den enkelte Importør i de respektive Varegrupper ikke kan nedsættes under 45 pCt. af Værdien af hans Import i 1931, men samtidig staaer der, at det er Regeringens Opgave ved Hjælp af dette Instrument, der her er lagt i dens Haand, at opretholde Beskæftigelsen i de produktive Virksomheder, altsaa at opretholde normal Beskæftigelse i Industrien, og at paase, at denne ikke hemmes af det, der kaldes paaviselig Dumping.

I hvilket Omfang skal nu det ene eller det andet af disse Interessesyn, som aldeles ikke behøver at løbe parallelt med hinanden, men meget vel kan tænkes, ja efter al Sandsynlighed længe inden et Aar er gaaet, vil vise sig at komme i Strid med hinanden — i hvilket Omfang skal nu det ene eller det andet af disse Interessesyn have Fortrinet frem for det andet i Regeringens Administration af dette Lovforslag? Dette afgør den højtærede Regering suverænt. Derfor afhænger fra et borgerligt Synspunkt Værdien af den Politik — og det er jo den afgørende Politik, det er hele vor Erhvervspolitik og vor Beskæftigelsespolitik og vor Pengepolitik — af, hvilken Brug Regeringen gør af det mægtige administrative Apparat, der her er lagt i dens Haand. Hvorledes vil den i næste Fase — forhaabentlig i sidste Fase — administrere denne Valutalov? Her er det, jeg gerne med det samme vil pege paa, umiddelbart efter at dette Valutaforlig er sluttet, at med Hensyn til Eksporthandelen lover det, der nu er sket, ikke godt med Hensyn til Regeringens loyale Administration af denne Lov, for naar det hævdes, at England kræver Valutaordningen som Forudsætning for Forhandlinger, som Forudsætning for, at en handelspolitisk Aftale mellem Danmark og England kan komme i Stand, saa vil jeg hævde — og her tror jeg til Gengæld ikke, jeg helt er i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i de Udtalelser, han herom fremsatte under Finanslovforslagets Behandling —, at denne Fremstilling i „Berlingske Tidende“ ikke er i Overensstemmelse med de faktiske Forhold. Det, England utvivlsomt ønsker, er at faa en Kontingenteringsordning med Danmark for visse betydningsfulde Varers Vedkommende, som England er interesseret i at eksportere gunstigt muligt til det danske Marked. Men hvorledes dette Ønske opfyldes fra dansk Side, er utvivlsomt ganske underordnet. Det er det faktiske, England er interesseret i, men i hvad Form det sker fra dansk Side, tror jeg ikke, det